

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1980-1981

Nr. 2

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

6 JANUARI 1981

INHOUDSOPGAVE

I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING

Blz.

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 63, 3 en 4)

Minister van Volksgezondheid	19
Minister van Nationale Opvoeding	20
Minister van de Vlaamse Gemeenschap (M. Galle)	20
Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap (R. De Backer-Van Ocken)	20
Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap (P. Akkermans)	21
Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap (R. Steyaert)	26

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 63, 5)

Nihil	26
-------------	----

II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 63, 6)

Minister van Verkeerswezen	26
Minister van Nationale Opvoeding	28
Minister van de Vlaamse Gemeenschap (M. Galle)	28
Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap (P. Akkermans)	2

III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 63, 5)

Nihil	29
-------------	----

I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de
reglementaire termijn (R.v.O. art. 63, 3 en 4)

MINISTER VAN VOLKSGEZONDHEID

Vraag nr. 1
van 21 oktober 1980
van de heer C. DE CLERCQ

*Luchtverontreinigingsstreek Willebroek-Boom —
Gegevens automatische luchtmeetnet.*

In verband met de luchtverontreiniging in de streek
Willebroek-Boom zou ik het op prijs stellen voor het
jaar 1979 en 1980 de karakteristieke meetresultaten
van het automatisch luchtmeetnet te mogen verne-
men.

Antwoord

Als antwoord op de vraag gesteld door het geachte
lid, volgen hieronder de karakteristieke **meetresul-
taten** van het automatisch luchtmeetnet voor de
meetpost R 832, gelegen op ca. 40 m van de Steenweg
naar Ruisbroek en op ca. 150 m van het kruispunt aan
de brug over de Rupel te Willebroek.

Periode	Gemiddelde	50 percentiel van de half- uursgemiddelden	95 percentiel van de half- uursgemiddelden	98 percentiel van de half- uursgemiddelden	maximaal halfuurs- gemiddelde
Zwavel dioxide (ug/m³)					
1.12.78 — 29.2.79	105	45	378	540	1477
1.6.79 — 31.8.79	29	—	128	250	1150
1.12.79 — 29.2.80	63	50	175	250	525
1.6.80 — 31.8.80	51	25	128	225	1650
Stikstofmonoxide (ug/m³)					
1.12.78 — 29.2.79	106	54	500	515	569
1.6.79 — 31.8.79	22	9	93	160	779
1.12.79 — 29.2.80	47	24	176	225	441
1.6.80 — 31.8.80	25	10	111	166	469
Stikstofdioxide (ug/m³)					
1.12.78 — 29.2.79	70	70	113	150	300
1.6.79 — 31.8.79	41	30	101	157	404
1.12.79 — 29.2.80	58	50	140	180	230
1.6.80 — 31.8.80	60	50	141	185	470
Stof (ug/m³)					
1.12.78 — 29.2.79	81	51	253	2%	444
1.6.79 — 31.8.79	49	30	139	198	1047
1.12.79 — 29.2.80	148	107	368	525	832
1.6.80 — 31.8.80	123	97	301	383	939
Koolwaterstoffen (ppm)					
1.12.78 — 29.2.79	1,97	1,56	5,19	6,00	9,68
1.6.79 — 31.8.79	1,11	0,50	4,59	5,70	9,94
1.12.79 — 29.2.80	0,84	0,46	3,00	3,80	7,17
1.6.80 — 31.8.80	1,79	1,31	5,02	6,21	9,33

De hierboven vermelde resultaten dienen als volgt te
worden geëvalueerd. De verhoogde pollutie tijdens
de winter 1978-1979 was het gevolg van veelvuldige
en langdurige inversieperioden, gepaard aan een
verminderde dispersie der polluenten.

Dit verschijnsel was algemeen, de andere meetsta-
tions registreerden eveneens verhoogde waarden.

1. Zwavel dioxide

De in Benelux-verband aangenomen maximale
grenswaarde van 400 ug/m³ werd tijdens de periode 1
december 1978 — 30 november 1980, éénmaal over-
schreden, nl. op 21 februari 1979. De gemiddelde
SO₂-verontreiniging op R 832 is vergelijkbaar met
deze in de Gentse en Brusselse agglomeratie; de hoge
halfuursgemiddelden en het grote verschil tussen de
95- en de 98-percentielwaarden wijzen op industriële
beïnvloeding. De grootste SO₂-impact komt uit de
sector ten noordoosten van de meetpost (steenbak-

kerijen); gedurende de winter 1978-1979 leverden
bronnen ten ZW en ten NW van het meetstation
eveneens een grote bijdrage tot de SO₂-immissie op R
832.

2. Stikstofmonoxide

Gedurende de periode 1 december 1978 — 30 novem-
ber 1980 werd 8 maal een daggemiddelde groter dan
200 ug/m³ geregistreerd.

Een belangrijke episode van **stikstofmonoxide-ver-
ontreiniging** deed zich voor van 1 tot 10 december
1978, met een maximum van 518 ug/m³ op 3 december
1978; de **gegevens** duiden een bron gelegen ten
zuidoosten van de **meetpost** als **oorzaak** van deze
pollutie aan. De invloed vanwege de chemische be-
drijven Ecased en Ased (ten zuiden van de **meet-
post**) tot de stikstofmonoxide-verontreiniging op R
832 was relatief gering en kwam vooral tot uiting
tijdens de zomerperiode.

3. Stikstofdioxide

Het Benelux meldingscriterium van 150 $\mu\text{g}/\text{m}^3/24$ u werd gedurende de periode 1 december 1978 — 30 november 1980 zeven maal overschreden. Voor de verhoogde NO₂-pollutie geregistreerd van 9 tot 16 mei 1979 (maximum van 661 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ op 15 mei 1979) kan geen onmiddellijke verklaring worden vermeld, vermits de meteorologische omstandigheden telkens zeer verschillend waren. De pollutierozen voor NO₂ vertonen pieken in de richting van Ecased en Ased, ook de verkeersinvloed is waarneembaar.

4. Koolwaterstoffen

De verkeersimpact komt het duidelijkst tot uiting bij de verontreiniging door koolwaterstoffen met piekwaarden bij oostelijke en bij zuidwestelijke wind. In de zomer worden trouwens hogere waarden geregistreerd, wat met de verkeersdichtheid overeenstemt. Vooral bij oostelijke wind detecteert station R 832 hoge concentraties aan koolwaterstoffen. Bezink- en vergistingsputten van de papierpulp-fabriek geven aanleiding tot hoge concentraties aan kool waterstoffen.

5. Stof

De gemiddelde stofverontreiniging was in tegenstelling tot de andere pollutanten, het hoogst tijdens de winter 1979- 1980. De pollutierozen voor stof en kool waterstoffen zijn zeer analoog, vermoedelijk is een groot gedeelte van de stofimmissie afkomstig van mobiele bronnen.

MINISTER VAN NATIONALE OPVOEDING

Vraag nr. 1

van 5 december 1980

van de heer A. DE BEUL

Koninklijk Museum voor Midden-Afrika te Tervuren — Beheer en personeelsformatie.

Graag had ik van de geachte Minister via het Bulletin van Vragen en Antwoorden het volgende vernomen.

1. Op welke van de drie in artikel 9 van de Cultuurpactwet dd. 16 juli 1973 voorziene wijzen wordt deze instelling beheerd ?
2. Welke is de samenstelling van dit beheersorgaan ?
3. Hoe is het personeelsbestand van deze instelling samengesteld ?
4. Op welke wijze worden de gebruikers bij het beheer van de instelling betrokken ?

Antwoord

Het Koninklijk Museum voor Midden-Afrika te Tervuren is een wetenschappelijke instelling die niet onder toepassing valt van de wet van 16 juli 1973. De statuten van de wetenschappelijke inrichtingen van de staat zijn vastgelegd in het KB d.d. 20 april 1965.

Personeelsbestand.

A. Wetenschappelijk personeel :

Nederlandstalig

18

Franstalig

17

B. Niet-wetenschappelijk personeel :

Nederlandstalig
67

Franstalig
11

MINISTER VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP (M. GALLE)

Vraag nr. 4

van 30 oktober 1980

van de heer W. KUIJPERS

Algemene Ornithologische Bond — Erkenning.

In het BS van 30 september 1980 verscheen een reeks ministeriële besluiten waar o.a. groeperingen erkend werden om vogels — in de natuur gevangen — te kooien en te ringen.

Hierbij wordt ook de Ornithologische Bond uit Brussel gemachtigd.

Ik meen te weten dat de bevoegdheid van de Minister beperkt is tot de Vlaamse gemeenschap.

Kan de geachte Minister mij inlichten over de wettigheid van deze erkenning ?

Antwoord

De erkenning van groeperingen van vogelliefhebbers of vinkeniers gebeurden in het raam van artikel 7 van het ministerieel besluit van 17 september 1973 waarbij het houden en ruilen van vogels wordt geregeld.

Deze erkenning geeft geen recht op enige steun vanwege het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

De Algemene Ornithologische Bond (AOB) heeft sinds 1973 altijd voldaan aan bedoelde voorwaarden.

Bovendien kan ik het geachte lid mededelen dat meer dan de helft van zijn leden in het Vlaamse gewest woont.

De erkenning van deze groepering is gebaseerd op deze feiten en heeft alleen gevolgen in het Vlaamse gewest. De zetel van de vereniging heeft terzake geen belang.

STAATSSECRETARIS VOOR DE NEDERLANDSE GEMEENSCHAP (R. DEBACKER-VAN OCKEN)

Vraag nr. 8

van 23 oktober 1980

van de heer E. BALDEWIJNS

Sociaal-cultureel vormingswerk — Subsidiëring.

1. In het jaarverslag betreffende a) de koepelorganisaties voor het beleidsvoorbereidend werk, b) verenigingen voor sociaal-cultureel vormingswerk en c) dito instellingen (sector volkswontwikkeling), van het dienstjaar 1979 worden de volgende gegevens over 1978 naast elkaar verstrekt:

«Uitgaven», «Personeelstoelage, basis + werkingstoelage» en «Totale subsidies».

In het jaarverslag 1980 zijn de gedetailleerde gegevens in verband met personeelstoelagen, basis- en werkingstoelagen weggelaten.

Mag ik de geachte Staatssecretaris vragen me deze ontbrekende gegevens, inclusief per erkende geleding wat de sociaal-culturele verenigingen betreft, te laten kennen ?

2. a. Wat bedoelt de geachte Staatssecretaris met «**subsidieerbare** personeelsleden» in haar circulaire van 18 september 1979 gericht aan de sociaal-culturele verenigingen ?
- b. Kan ik, per vereniging, per geleding en respectievelijk voor de werking 1978 en 1979:
 - 1° het aantal gesubsidieerde wedden van educatieve personeelsleden,
 - 2° het aantal subsidieerbare wedden van educatieve personeelsleden vernemen ?

Tevens wist ik graag waarom in 1978 subsidieerbare wedden in 1979 niet voor subsidiëring in aanmerking kwamen.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat, gezien de inhoud van zijn vraag, het verzamelen van de elementen van antwoord geruime tijd in beslag zal nemen.

Gelet op de omvangrijkheid van het antwoord zal het rechtstreeks aan het geachte lid toegezonden worden.

Vraag nr. 66
van 12 december 1980
van de heer J. GABRIELS

BRT — Zendgemachtigde verenigingen

In de week van 10 november jongstleden heeft de geachte Staatssecretaris de lijst bekendgemaakt van de zendgemachtigde verenigingen. Wat mij daarbij opviel is dat de Belgische Boerenbond met standplaats te Leuven wel zendtijd toegemeten krijgt en het Algemeen Boerensyndicaat met standplaats te Roeselare niet.

Dit verwondert mij ten zeerste temeer daar het ABS duidelijk de opvattingen vertolkt van een aantal landbouwers en **daarvoor** via de radio wel de mogelijkheid krijgt. Via televisie is dit echter niet het geval.

Dienaangaande had ik graag het volgende vernomen

1. Is het ABS betrokken geweest bij de verdeling van de zendtijd ?
2. Zo ja, wat was hiervan het resultaat?
3. Zo neen, welke redenen waren er om het ABS niet uit te nodigen ?
4. Op basis van welke criteria is de Belgische Boerenbond wel gemachtigd tot zendtijd en het ABS niet?
5. Acht de Minister het ABS niet voldoende representatief voor de landbouwers ?

Antwoord

De erkenning van verenigingen of stichtingen die uitsluitend tot doel hebben televisieprogramma's uit te zenden, gebeurde in uitvoering van art. **24, 25** en 26 van het decreet van 28 december 1979 houdende het

statuut van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen.

Artikel **25, § 3** van dit decreet stelt dat de Koning één vereniging of stichting erkent voor elke **beroepsorganisatie** die in de Gewestelijke Economische Raad voor Vlaanderen vertegenwoordigd is.

Op basis hiervan kon voor de Boerenbond, die in de GERV zetelt, een vereniging worden erkend die uitsluitend tot doel heeft televisieprogramma's uit te zenden.

Het Algemeen **Boerensyndicaat**, dat geen vertegenwoordiger in de GERV heeft, voldeed niet aan de in het decreet van 28 december 1979 gestelde voorwaarden.

Vraag nr. 67
van 12 december 1980
van de heer J. VALKENIERS

Vrije radiozenders — Benadering

Onder de vorige regering-Martens waren op het kabinet van Minister Hansenne, Minister van de Franse Gemeenschap en Voorzitter van de Executieve van de Franse Gemeenschap, zowel een adviseur als een attaché belast met de betrekkingen met de vrije radiozenders, terwijl zich in uw kabinet niemand speciaal bezighoudt met deze materie.

Graag vernam ik de huidige toestand.

Antwoord

Ik kan het geachte lid mededelen dat afgevaardigden van vrije radiozenders reeds herhaaldelijk door mijn medewerkers werden ontvangen en te woord gestaan.

De veelheid aan opdrachten binnen het kabinet maakt het mij onmogelijk om iemand alleen met vrije radio te belasten.

Zoals voorheen volgen mijn kabinetschef, de regeringscommissaris bij de BRT en diens secretaris deze materie.

STAATSSECRETARIS VOOR DE VLAAMSE GEMEENSCHAP (P. AKKERMANS)

Vraag nr. 7
van 18 november 1980
van de heer E. DESUTTER

Meerwaarde bij bouw misdrijven — Berekeningswijze

Artikel 65, § 1 van de stedenbouwwet voorziet dat benevens de straf, de rechtbank — op vordering van de gemachtigde ambtenaar of van het college van burgemeester en schepenen doch met hun gezamenlijk akkoord — kan bevelen dat een geldsom moet worden **betaald** gelijk aan de meerwaarde die het goed door het misdrijf heeft verkregen.

Het bedrag van de als meerwaarde te eisen som wordt in gemeen overleg door het schepencollege en de ambtenaar vastgesteld. Ik meen te weten dat in hoofde van de gemachtigde ambtenaren het probleem

van de methode van de berekening van deze meerwaarde niet op een uniforme wijze wordt benaderd, maar dat integendeel verschillende werkwijzen worden aangewend welke essentieel tot drie sterk onderscheiden methodes kunnen worden herleid.

Alhoewel volgens het voormeld artikel 65 uiteraard de beide voormelde overheden volkomen autonoom zijn bij het bepalen van de meerwaarde, lijkt het anderzijds toch wel bevreemdend dat op het besproken gebied geen uniformiteit werd nagestreefd.

Graag vernam ik van de geachte Staatssecretaris of hij zich bij deze zienswijze kan aansluiten en, zo ja, of er in dit geval geen richtlijnen zouden kunnen verstrekt worden welke op zijn minst toch als leidraad zouden kunnen dienen voor de gemachtigde ambtenaren bij het voorgeschreven overleg met de gemeentelijke overheid.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat inderdaad op dit ogenblik drie onderscheiden methodes worden aangewend voor het berekenen van de meerwaarde die overeenkomstig artikel 65, § 1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw gevorderd wordt.

Tot op heden werden geen richtlijnen verstrekt aan de betrokken overheden aangaande de te volgen werkwijzen bij het berekenen van deze meerwaarden.

Ik ben evenals het geachte lid de mening toegedaan dat het wenselijk is een zekere uniformiteit op dit vlak na te streven. Het Staatssecretariaat zal dan ook opdracht geven aan de betrokken administratie voorstellen in die zin uit te werken.

Zodra het resultaat hiervan bekend is, zal ik niet nalaten het geachte lid hiervan in kennis te stellen.

Vraag nr. 17
van 12 december 1980
van de heer J. VALKENIERS

Spoorwegviaduct aan overweg nr. 28 — Bouwvergunning

Ter zake bepaalt de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de stedenbouw en de ruimtelijke ordening, dat de afgifte van een bouwvergunning voor het uitvoeren van bouwwerken van openbaar nut en met als bouwheer een publiekrechtelijke rechtspersoon, in dit geval de NMBS, wordt geregeld door artikel 44 en volgende. Dit betekent bijgevolg dat de bouwvergunning moet afgeleverd worden door het College van Burgemeester en Schepenen mits eensluidend advies van de gemachtigde ambtenaar, en rechtstreeks door genoemd college wanneer de aanvraag is gelegen in een bijzonder plan van aanleg of van goedgekeurde verkaveling. Volgens artikel 48 van de wet wordt daarentegen de bouwvergunning voor het aanleggen van installaties en leidingen van openbaar nut gegeven door de Minister of zijn gemachtigde. Welnu ik herhaal desbetreffend mijn vraag :

Werd er voor de bouw van de spoorwegviaduct ter vervanging van de overweg Heirbaan-Eekskens nr. 28 bij de gemeentelijke overheid een bouwaanvraag ingediend ?

Zo ja, wanneer en met welk advies ?

Zo neen, welke maatregelen overweegt de Minister om de wet te doen naleven?

Antwoord

Het KB van 22 juni 1972 wijst o.m. de NMBS aan als een publiekrechtelijk persoon voor wie de bouwvergunning wordt afgegeven door de gemachtigde ambtenaar, in toepassing van artikel 48 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de stedenbouw en de ruimtelijke ordening.

Bij navraag bij de NMBS wordt vernomen dat eerstdaags een bouwvergunningsaanvraag voor de geplande werken zal worden ingediend bij de gemachtigde ambtenaar. Volledigheidshalve kan vermeld worden dat bij KB van 18 mei 1971, getroffen in uitvoering van de algemene wet van 17 april 1935, de NMBS gemachtigd wordt de overwegen nrs. 27ter en 28, gelegen op het grondgebied van **Opwijk**, op de lijn nr. 60 Brussel-Dendermonde af te schaffen.

Vraag nr. 19
van 12 december 1980
van de heer J. GABRIELS

Bedrijven in moeilijkheden — Kosten-baten analyse

Hulp aan ondernemingen in moeilijkheden zal volgens het regeerakkoord voortaan alleen nog geschieden door het in acht nemen van kosten-baten analyses. Er zijn immers voorbeelden genoeg, o.m. de NV Sodemeca en de NV Socol, waarbij wel **overheidshulp** werd verleend zonder nadrukkelijk te onderzoeken of dit op een verantwoorde manier gebeurde.

In dit verband had ik graag vernomen of deze **kosten-baten analyses** op louter good-will berusten en afhankelijk zijn van de omstandigheden of dat men inderdaad deze kosten-baten analyses wettelijk verplicht zal maken ?

Bestaat er een wettelijke basis waardoor **kosten-baten analyses** verplicht zijn en zo ja op welke wetten baseert men zich dan ?

Zo neen, welke stappen zal men in die richting ondernemen ?

Welke overheidsinstellingen zijn in staat tot het verrichten van deze kosten-baten analyses ?

Antwoord

Het gebruik van de kosten-baten analyse bij de behandeling van de problematiek rond bedrijven in moeilijkheden steunt op geen enkel wettelijk voorschrift of verplichting.

De Vlaamse Executieve is evenwel de mening toegedaan dat de aanwending van deze techniek nuttig kan zijn bij de beslissingname in dergelijke dossiers. Nochtans moet van deze techniek niet alle heil verwacht worden. Immers in een kosten-baten analyse

zijn alle factoren niet noodzakelijk kwantificeerbaar en bovendien berusten **de** gekwantificeerde elementen dikwijls op ramingen die op hun beurt een aantal presumpties veronderstellen.

Het legifereren in deze materie lijkt niet gewenst. Immers elk dossier is verschillend en vraagt een geëigende aanpak.

Het Openbaar Krediet en de GIMV lijken ons de meest geschikte overheidsinstellingen tot het verichten van bedoelde kosten-baten analyses.

Vraag nr. 20
van 12 december 1980
van de heer J. GABRIELS

Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen — Onverenigbaarheid

Ingevolge een beslissing van de Raad van Beheer van de GIMV is de functie van directeur-generaal van GIMV en kabinetschef niet langer verenigbaar.

In dit verband had ik graag het volgende vernomen

1. De directeur-generaal van de GIMV is de **kabinetschef** van de Minister van Economische Zaken. Hoeveel bedraagt de salariëring van beide functies (aan index 100%). Worden beiden salarissen ook daadwerkelijk en bij cumul uitbetaald ?
2. "Is de huidige kabinetschef van de Minister van Economische Zaken nog steeds de directeur-generaal van de GIMV ?
3. Zo ja, acht de Minister dit verantwoord ?
4. Hoe is dergelijk cumul te verklaren in het licht van effectieve werking van de GIMV ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat bij mijn weten het in punt 1 van zijn vraag gestelde, onjuist is.

Het spreekt vanzelf dat beide bedoelde functies onverenigbaar zijn en ik zou mij tegen elke afwijking van dit principe verzetten.

Teneinde formele zekerheid te verkrijgen, zal ik niet nalaten deze aangelegenheid verder te onderzoeken en het geachte lid dienaangaande ten spoedigste informeren.

Vraag nr. 21
van 12 december 1980
van de heer J. GABRIELS

Instituut voor management en begeleiding van ondernemingen — Werking

Door de toenmalige Staatssecretaris voor **Streek**conomie werd het Instituut voor Management en Begeleiding van Ondernemingen opgezet (IMBO).

In dit verband had ik graag het volgende vernomen.

1. Hoe is het personeelskader van IMBO opgezet ?
2. Welke bedrijven werden door IMBO reeds onderzocht ?

3. Kan de geachte Staatssecretaris mij door middel van een jaarverslag informeren over de werkzaamheden van IMBO ?
4. Op wiens initiatief worden studies ondernomen ?
5. Betalen de bedrijven die een studie laten uitvoeren hiervoor onkosten ?
6. Op welke wijze worden deze onkosten berekend ?
7. Is de functie van de huidige voorzitter van het IMBO verenigbaar met de functie van **inspecteur**-generaal bij de sectie Openbaar Krediet van het Ministerie van Financiën ?
9. Worden aan het hoofd van het IMBO behalve de wedde van inspecteur-generaal ook een wedde uitbetaald als hoofd van IMBO ? Graag vermelding van 100% van de index.

Antwoord

Het geachte lid gelieve te noteren dat IMBO een onafhankelijk instituut is, opgericht door een representatieve groep gezaghebbende personen uit bedrijfsleven, universiteit, overheidskringen, openbare en particuliere financiële instellingen.

Het Instituut wil bijdragen tot de versterking van het bedrijfsbeheer in het Vlaamse gewest, door aan de ondernemingen advies en begeleiding te verstrekken bij het onderzoek, de formulering en de uitvoering van het algemeen bedrijfsbeleid, in het bijzonder in kritische omstandigheden.

Het Staatssecretariaat bevoegd voor de Vlaamse Streekconomie en het Vlaams Economisch Verbond erkennen dit initiatief als economisch en sociaal van groot belang voor de leefbaarheid van de ondernemingen. Zij steunen IMBO door het verstrekken van een eenmalig startkapitaal en het subsidiëren van de eerste aanloopkosten.

In het licht van wat voorafgaat kan ik als volgt antwoorden op de gestelde vragen:

1. Het personeelskader van IMBO **bestaat** uit 7 personen :
 - beheerder-directeur
 - directeur
 - secretaresse
 - 2 management-adviseurs
 - 2 assistent-bedrijfsadviseurs.
2. De namen van de onderzochte bedrijven worden niet bekend gemaakt om deontologische redenen.
3. Om dezelfde redenen wordt het jaarverslag van IMBO niet gepubliceerd.
4. De studies kunnen uitgevoerd worden **op** verzoek van de ondernemingen of op verzoek of aanraden van de kredietinstellingen, de **beroepsverenigingen**, de overheid of andere instanties.
5. De werking van IMBO wordt uitsluitend **gefinancierd** uit de honoraria door opdrachtgevers betaald voor studies en prestaties van het Instituut.
6. De honoraria worden berekend tegen kostprijs. **Ze** kunnen vastgesteld worden op forfaitaire basis voor een welomschreven prestatie waarvan de kostprijs op voorhand gekend is, of per gepresenteerde dag, volgens een vastgesteld tarief per medewerker.

7. De beheerders van IMBO, met inbegrip van de voorzitter, behoren tot de meest uiteenlopende kringen van bedrijfsleven, universiteit en administratie. Veeleer dan een onverenigbaarheid, betekent deze verscheidenheid een waarborg voor een evenwichtige en deskundige beoordeling.
8. Het mandaat van de beheerder-voorzitter, evenals van alle beheerders, wordt volledig kosteloos uitgeoefend.

Vraag nr. 22
van 12 december 1980
van de heer J. GABRIELS

Bedrijven in moeilijkheden — Oprichting van een opvangmaatschappij

Begin juli 1980 besliste de Vlaamse deelregering aan de GIMV een opdracht te geven om een Vlaamse opvangmaatschappij voor ondernemingen in moeilijkheden op te richten. Daarvoor werd toen een ambtenaar aangetrokken die deze ideeën verder zou uitwerken.

In dit verband had ik graag het volgende vernomen.

1. Mag ik omstandig ingelicht worden over de achtergrond en filosofie en concrete uitgangspunten van deze opvangmaatschappij ?
2. Hoeveel personen zijn er reeds in deze dienst van deze maat schappij :
3. Welke terreinafbakening zal er gebeuren in relatie tot het reeds enkele jaren functionerende IMBO?
4. Betekent de oprichting van deze maatschappij geen concurrentie en geldverspilling t.o.v. het IMBO?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de door hem bedoelde opdracht aan de GIMV enkel een adviesaanvraag betrof, welke niet tot oprichting van enige instelling of maatschappij heeft geleid. Er werd door de GIMV, op vraag van de Vlaamse Executieve, wel een ambtenaar aangetrokken in het raam van die opdracht, doch deze heeft vooral tot taak gehad om met name de mogelijkheden tot herstructurering van het bedrijf BARCO te bestuderen en voor te bereiden. Deze ambtenaar stond in een bediendencontract met de GIMV met een proefperiode van zes maanden. Vóór het verstrijken van deze termijn werd het inmiddels beëindigd.

Vraag nr. 24
van 12 december 1980
van de heer A. COPPIETERS

Verkaveling — Gemeentebelasting op niet-bebouwde percelen

Ingevolge artikel 70 van de wet van 29 maart 1962, houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw, gewijzigd bij de wetten van 22 april 1970 en 22 december 1970 kunnen de gemeentebesturen een jaarlijkse directe belasting heffen op de niet bebouwde percelen grond, begrepen in een niet vervallen verkaveling.

Sommige eigenaars van dergelijke percelen stellen de vraag of zij die belasting schuldig zijn, indien zij vragen dat de destijds toegestane verkavelingsvergunning zou ingetrokken worden, m.a.w. indien ze dus van de rechten op verkaveling zouden afzien.

Graag had ik van de geachte Staatssecretaris hierop een antwoord verkregen langs het Bulletin van Vragen en Antwoorden, evenals op de vraag of de betrokken eigenaars dan niet later, op elk moment dat hun goedgekent, opnieuw de verkavelingsvergunning kunnen aanvragen, en of deze hun dan kan geweigerd worden, wanneer hun percelen in de woonzone gelegen zijn ?

Het komt mij immers voor dat, indien hun later geen verkavelingsvergunning kan geweigerd worden, zij door de aanvraag tot tijdelijke intrekking van de vergunning over een al te gemakkelijk middel zouden beschikken om de hoger aangehaalde belasting te ontwijken.

Graag had ik de zienswijze hierop van de geachte Staatssecretaris vernomen.

Antwoord

De toepassing van het belastingsreglement volgend uit de bepalingen van artikel 70bis van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de stedenbouw en de ruimtelijke ordening, zoals tot op heden gewijzigd, behoort tot de bevoegdheid van de gemeente. De ter zake bevoegde overheden zijn de provincie en het Ministerie van Binnenlandse Zaken. De goedkeuring van de desbetreffende gemeenteverordening valt onder toepassing van artikel 76, 5° van de gemeentewet.

In het kader van de toepassing van de hogergenoemde wet op de stedenbouw is het mogelijk dat een houder van verkavelingsvergunning afziet van de verkavelingsvergunning. Dit feit doet echter in vele gevallen geen afbreuk aan de toepassing van hogergeciteerd artikel 70bis.

Punt 2 van paragraaf 1 van dit artikel 70bis vermeldt immers dat de gemeenten een jaarlijkse belasting kunnen heffen op de niet bebouwde gronden, gelegen in een woongebied van een door de Koning goedgekeurd (gemeentelijke aanleg) plan of een door de Koning vastgesteld (gewest) plan, op voorwaarde dat de gronden palen aan een openbare weg, die gelet op de plaatselijke toestand, voldoende is uitgerust.

Vraag nr. 26
van 12 december 1980
van de heer E. VANSTEENKISTE

Bedrijf Gregg — Faillissement en overheidssteun

De geachte Staatssecretaris heeft zich in het begin van dit jaar ontpopt als de promotor van de idee dat hij voortaan geen geld meer ging pompen in verlieslatende bedrijven.

Aangevuld met een tikkeltje «politieke humor» die door arbeiders die op straat stonden niet altijd werd geapprecieerd, is deze doctrine blijkbaar nog steeds in voege gebleven.

De openbare opinie verneemt dan ook met verwondering dat de Vlaamse Executieve, waarvan de Staatssecretaris blijft deel uitmaken en waaruit hij blijkbaar geen ontslag heeft genomen, besloot een nieuwe maatschappij op te richten, GREGG, met 500 miljoen overheidsgelden, ten einde treinstellen te maken voor Oost-Duitsland.

Terwijl de onderhandelingen bezig waren, meen ik te weten dat de Oostduitse overheden om de twee dagen informeerden naar de stand van zaken. Ik wens hierbij de volgende vragen de stellen.

1. Is het de Staatssecretaris bekend dat een beheerder van de GIMV ontslag heeft genomen precies om te protesteren tegen wat hij noemt een op voorhand georganiseerd bankroet ?
2. Hoe de zaak GREGG te rijmen valt met de hogergenoemde leuze en meer bepaald welk **financiële** plan er bij de oprichtingsakte is gevoegd ?
3. Of het feit dat de potentiële klant van GREGG zulke blijken van ongeduld gaf, niet het beste bewijs is dat hij er een bijzonder goede zaak aan deed die hij elders niet kon verwezenlijken, d.w.z. dat men nog maar weinig landen vindt waar zulke economisch onverantwoorde bestellingen worden aanvaard ?
4. Of de Staatssecretaris redenen heeft om te geloven dat er met dat half miljard inderdaad ooit ernstige winst zal kunnen worden gemaakt ? Zo ja, waarop zijn overtuiging is gebaseerd ?

Antwoord

1. Het is mij inderdaad bekend dat een beheerder van de GIMV ontslag heeft genomen.
- 2.3.4. In de zaak GREGG gaat het om een **overheidsinitiatief** tot oprichting van een nieuw bedrijf, zodat deze materie niet meer kan geklasseerd worden bij de bedrijven in moeilijkheden.
Ter zake is ook Minister Galle bevoegd.

Vraag nr. 28
van 12 december 1980
van de heer C. DE CLERCQ

Arrondissement Mechelen — Arbeidsplaatsen

Ik zou het op prijs stellen voor de jaren 1977 tot 1980 de aangroei of verlies van arbeidsplaatsen in het Arrondissement Mechelen te mogen kennen, **opgesplitst** per gemeente.

Antwoord

Het aantal arbeidsplaatsen per 30 juni van de pare jaren wordt door de RSZ gepubliceerd. Alle details (hoofd- en handarbeiders, mannen en vrouwen) zijn er per gemeente beschikbaar.

Het geachte lid gelieve deze publikaties te raadplegen.

Vraag nr. 29
van 12 december 1980
van de heer W. JORISSEN

Arrondissement Mechelen — Arbeidsplaatsen

Graag zou ik van de geachte Minister voor de jaren 1978, 1979 en 1980 (per 30 juni) de cijfers krijgen van de arbeidsplaatsen voor het arrondissement Mechelen, met de winst- en verliescijfers.

Graag had ik hiervoor ook de onderverdeling per gemeente.

Antwoord

Het aantal arbeidsplaatsen per 30 juni van de pare jaren wordt door de RSZ gepubliceerd. Alle details (hoofd- en handarbeiders, mannen en vrouwen) zijn er per gemeente beschikbaar.

Het geachte lid gelieve deze publikaties te raadplegen.

Vraag nr. 30
van 12 december 1980
van de heer W. JORISSEN

Arrondissement Turnhout — Arbeidsplaatsen

Graag zou ik van de geachte Minister voor de jaren 1978, 1979 en 1980 (per 30 juni) de cijfers krijgen van de arbeidsplaatsen voor het arrondissement **Turnhout**, met de winst- en verliescijfers.

Graag zou ik hiervoor ook de onderverdeling krijgen per gemeente.

Antwoord

Het aantal arbeidsplaatsen per 38 juni van de pare jaren wordt door de RSZ gepubliceerd. Alle details (hoofd- en handarbeiders, mannen en vrouwen) zijn per gemeente beschikbaar.

Het geachte lid gelieve deze publikaties te raadplegen.

Vraag nr. 33
van 12 december 1980
van de heer W. KUIJPERS

Bedrijf Van Gils-België te Aarschot — Financiële moeilijkheden en overheidssteun

Bij de firma Van Gils-België in Aarschot zouden naar verluidt 40% van de werknemers worden afgedankt, dit ten gevolge van de crisis in de textielsector. Is de geachte Staatssecretaris op de hoogte van die plannen ? Heeft betrokken firma ooit onder een of andere vorm staatssteun genoten ? Zo ja, hoeveel ? Beoogt de geachte Staatssecretaris maatregelen om deze sector te helpen en om in het reeds zwaar getroffen Hageland investeringen aan te trekken ?

Antwoord

De firma Van Gils-België in Aarschot is inderdaad op mijn kabinet geweest om over haar financiële moeilijkheden te praten. Over de afdanking van 40% van de werknemers werd niet gesproken.

Aangezien textiel sedert 8 augustus 1980 een nationale sector is geworden, is de Minister van Economische Zaken ter zake verder bevoegd.

Deze firma heeft staatssteun genoten in de jaren 1968 en 1969 in het kader van de expansiewetgeving. De datum voor terugvorderen van deze hulp is ondertussen verstreken.

Zoals het geachte lid weet, werd in augustus jongstleden in de Ministerraad het textielplan goedgekeurd, dat speciaal ontworpen werd om de sector te helpen. Er wordt verwacht dat begin 1981 met de uitvoering van het plan zal begonnen worden.

STAATSSECRETARIS VOOR DE VLAAMSE GEMEENSCHAP (R. STEYAERT)

Vraag nr. 48

van 24 november 1980

van mevrouw W. DEMEESTER-DE MEYER

Centru voor maatschappelijk werk — Ontstentenis van verhaalregeling.

De centra voor maatschappelijk werk (KB 13 juni 1974) kregen een ruime en verscheiden opdracht bij de hulpverlening aan personen, gezinnen en groepen in een noodsituatie.

Een specifieke opdracht is ook de voorzieningen in het bereik te brengen van de aanvragers, en daarbij ook knelpunten en tekorten te signaleren aan de bevoegde instanties.

Bij de wetgeving op de openbare centra voor maatschappelijk welzijn (wet 8 juli 1976) onderkennen we gelijkaardige opdrachten. Bij laatstgenoemde centra bestaat de mogelijkheid van beroep. Meer specifiek kan dit beroep aangetekend worden wanneer binnen de 30 dagen na de aanvraag geen gevolg is gegeven aan de vraag of tussenkomst werd verleend. Beroep is ook mogelijk wanneer de aanvrager oordeelt dat de hulp niet beantwoordt aan de noodsituatie, geen rekening houdt met zijn ideologische overtuiging enz.

Opvallend is dat deze mogelijkheid van beroep helemaal niet is voorzien bij de centra voor maatschappelijk werk. Daarbij is het vrij algemeen bekend dat de centra voor maatschappelijk werk vooral werken met de methode van individuele hulpverlening. De problemen die zich vandaag stellen, kunnen wellicht efficiënter aangepakt worden met andere methoden naast de individuele benadering : gezinsbegeleiding, groepswerk, voorlichting, juridische bijstand en andere.

Mag ik de geachte Staatssecretaris in dit verband de volgende vragen stellen ?

1. Is het logisch dat er een dergelijk verschil in de wetgeving tussen de centra voor maatschappelijk werk en de openbare centra voor maatschappelijk welzijn bestaat ?
2. Waar kunnen hulpvragers terecht met klachten over het optreden van deze centra ?
3. Waar kunnen hulpvragers terecht met vragen waarbij een onvolledige of onjuiste hulpverlening voor hen financiële nadelen meebrengt ?
4. Hoe wordt aan de hulpvragers de garantie verzekerd dat ze geholpen werden met de meest aange-

paste methodes van beroepsmatig maatschappelijk werk ?

Antwoord

In antwoord op haar parlementaire vraag heb ik de eer het geachte lid mee te delen wat volgt.

1. De openbare centra voor maatschappelijk werk zijn bij wet ingesteld en opgericht in elke gemeente en daarbij belast met een opdracht van algemeen belang. Het is eveneens de wet die aan de sociale hulpvragers individuele rechten toekent die ze door het voorziene verhaal kunnen uitoefenen.

De door het geachte lid bedoelde centra voor maatschappelijk werk die door het privé-initiatief tot stand kwamen, worden beheerd door een gewone reglementering (koninklijk besluit van 24 mei 1976) die in feite slechts een subsidieregeling inhoudt. Het betreft trouwens een «gepersonaliseerde materie» die voorheen geregionaliseerd was en thans tot de bevoegdheid van de Gemeenschappen behoort.

2. 3. en 4. De bovenbedoelde reglementering bepaalt eveneens de opdracht van de centra en stelt de voorwaarden vast waaraan ze moeten beantwoorden om erkend en gesubsidieerd te worden. Onder deze voorwaarden is het belangrijk te onderlijnen dat ze over gekwalificeerde sociale werkers moeten beschikken hetgeen hen trouwens wordt opgelegd door hun eigen opdracht die als volgt is omschreven in artikel 3 : «volgens de methoden van het beroepsmatig maatschappelijk werk, de personen en de gezinnen die erom verzoeken, sociale en psychologische hulp te bieden met het doel de noodsituaties op te heffen of te verbeteren, die het globaal sociaal functioneren ervan beletten. »

De rol van de Minister die erkent en subsidieert, bestaat in het uitoefenen van een controle op het naleven van de door de reglementering vastgestelde normen. Te dien einde voorziet het artikel 8 in de mogelijkheid tot intrekking van de erkenning bij de niet-naleving van deze normen.

Wat echter de werkelijke of veronderstelde benadelingen betreft die voor de betrokken persoon kunnen voortvloeien uit tussenkomsten van een dergelijk centrum, daarvoor kan in eerste instantie alleen de inrichtende macht of het personeel van het centrum verantwoordelijk gesteld worden.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 63, 5)

Nihil.

II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 63,6)

MINISTER VAN VERKEERSWEZEN

Vraag nr. 1

van 5 december 1980

van de heer W. KUIJPERS

NMBS — Taalgebruik

A. Voor mij ligt de fotocopie:

Van een tweetalig document D 359 (IC 359) « Borderel van overdracht van materialen/ Bordereau de transfer? de **matériaux** » dat gebruikt werd tussen de diensten ES van Heist-op-den-Berg en Antwerpen CS ;

van een telexbericht nr. 19/5932, d.d. 30 september 1980, dat door de exploitatiediensten van de groep Brussel (IPX) in strijd met de bepalingen van de omzendbrief nr. 74-3-78 van 27 november 1978 van de directie ES in tweetalige vorm werd overgeseind naar centrale diensten en plaatselijke en gewestelijke diensten uit de verschillende taalgebieden.

het station Mechelen staat een fotoautomaat opgesteld waarvan de aanduidingen niet in overeenstemming zijn met het «Bulletin» van de directie E nr. 36 van 8 september 1976.

Waarschijnlijk weer eens de zoveelste vergissingen ?

Graag vernam ik van de geachte Minister:

- B. 1. waarom de overheid, in dit geval de boekhoudkundige diensten ES en B van de groep Antwerpen, niet ambtshalve de vervanging van het betrokken document D 359 heeft bevolen ;
2. welke sancties zullen genomen worden tegen IPX Brussel, die verantwoordelijk is voor de juistheid van de taalkeuze;
3. of de stationschef van Mechelen, overeenkomstig boven geciteerd «Bulletin», deze inbreuk ter kennis heeft gebracht van de handelsdirectie ;
4. welke maatregelen hij uiteindelijk zal nemen om de taalwet stipt te doen naleven.

Voorlopig antwoord.

De gewenste inlichtingen werden gevraagd.
Er zal later aan het geachte lid geantwoord worden.

Vraag nr. 3
van 12 december 1980
van de heer W. KUIJPERS

NMBS — Taulregeling inzake tractiewerkplaatsen

Ik meen te weten dat de treinbestuurders en rangeermachinisten bij de NMBS afhangen van 14 verschillende tractiewerkplaatsen die verspreid liggen over het ganse spoorwegnet en die, buiten Brussel-Zuid en Schaarbeek, samen 29 ondergeschikte besturen (schuilplaatsen voor tractiematerieel) beheren.

Hierbij stel ik vast dat er slechts 5 tractiewerkplaatsen met 12 ondergeschikte diensten in Vlaanderen liggen tegen 7 tractiewerkplaatsen met 17 ondergeschikte besturen in Wallonië en 2 op het grondgebied van Brussel-Hoofdstad.

Al deze diensten voorzien in de behoeften van meerdere lijnen ; een tiental in de behoeften van één enkel taalgebied, de overige in de behoeften van meerdere taalgebieden.

Graag zou ik van de geachte Minister willen vernemen :

1. of de inlichtingen, die ik in mijn vraag vermeld, juist zijn ;
2. welk artikel van de samengeordende wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken op elk van deze tractiewerkplaatsen en ondergeschikte diensten van toepassing is;
3. de naam van de diensten die slechts in de behoeften van één enkel taalgebied voorzien ;
4. of rangeermachinisten uitsluitend tewerk worden gesteld op lijnen die in een homogeen taalgebied liggen ;
5. de personeelsbezetting volgens de functie voor Vlaanderen en Wallonië en volgens de functie en de taalgroep voor Brussel-Hoofdstad ;
6. hoe deze ongelijkheid te verklaren is.

Voorlopig antwoord

De gewenste inlichtingen worden gevraagd.
Er zal later aan het geachte lid geantwoord worden.

Vraag nr. 4
van 12 december 1980
van de heer W. KUIJPERS

Taalgebruik inzake reisbiljetten voor het buitenland

Ik heb opgemerkt dat de uitgiftekantoren van de N MBS-reisagentschap Railtour van het Brusselse Centraalstation en van Brussel-Zuid op de biljetten naar het buitenland enkel de Franse benaming «Bruxelles» van onze hoofdstad vermelden.

Het gevolg hiervan is dat men in al e veel landen het beeld ophangt dat Brussel een uitsluitend Franstalige stad is.

Graag zou ik van de geachte Minister vernemen:

1. of de NMBS betreffende deze aangelegenheid onderrichtingen heeft verstrekt aan haar reisagentschap Railtour en de erkende reisbureaus ;
2. Zo ja, of hij mij hiervan een exemplaar kan doen geworden.

Voorlopig antwoord

De gewenste inlichtingen worden gevraagd.
Er zal later aan het geachte lid geantwoord worden.

Vraag nr. 5
van 12 december 1980
van de heer W. KUIJPERS

NMBS — Taalregeling — Centrale werkplaatsen B

Graag vernam ik van de geachte Minister of de centrale werkplaatsen B, namelijk Bascoup, Schaarbeek, Roeselare-Betonwerf en Wondelgem-Creosoteerwerf, vanuit taalooqpunt gewestelijke diensten met werkkring in de verschillende taalgebieden zijn en welk artikel van de wetten inzake het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd bij KB van 18 juli 1966, erop van toepassing is.

Voorlopig antwoord

De gewenste inlichtingen worden gevraagd.
Er zal later aan het geachte lid geantwoord worden.

Vraag nr. 6
van 12 december 1980
van de heer W. KUIJPERS

NMBS — Taalregeling inzake centrale diensten

Overeenkomstig de beschikkingen van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, vooral conform met art. 43, paragraaf 1, dienen de centrale diensten te worden ingedeeld in Nederlandse en Franse directies of onderafdelingen, bureaus en secties, telkens als de aard van de zaken en het aantal personeelsleden het rechtvaardigen.

In strijd met boven geciteerde bepaling van de taalwet bestaan er bij het hoofdbestuur van de NMBS nog zeer veel gemengde diensten.

De geachte Minister gelieve mij per directie te laten weten in hoeverre men bij de NMBS gevorderd is met de toepassing van artikel 43, paragraaf 1 van de bestuursstaalwet.

Voorlopig antwoord

De gewenste inlichtingen worden gevraagd.
Er zal later aan het geachte lid geantwoord worden.

MINISTER VAN NATIONALE OPVOEDING

Vraag nr. 2
van 5 december 1980
van de heer W. KUIJPERS

Koninklijke Bibliotheek Albert I — Taalgebruik

Wij stellen vast dat in de dienst «Wettelijk Depot» van de Koninklijke Bibliotheek Albert I eentalig-Franse afstempeling gebeurt voor de «Depotverklaringen».

Bovendien wordt het bewijs hiervan aan de betrokkenen in eentalig-Franse omslagen verzonden. Bij wijze van voorbeeld willen wij hier één geval vermelden : registratienr. BD 27630.

Graag vernam ik van de geachte Minister of dit normaal is en welke maatregelen er zullen getroffen worden om dit in het vervolg te vermijden.

Voorlopig antwoord

De gewenste inlichtingen worden ingewonnen.
Zij zullen zo spoedig mogelijk worden medegedeeld.

MINISTER VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP
(M GALLE)

Vraag nr. 2
van 21 oktober 1980
van de heer W. KUIJPERS en R. VANDEZANDE

Zuidoostelijk woongebied Leuven — Milieuhinder

Het Leuvens zuidoostelijk woongebied tussen de lintbebouwde Tiense-, Naamsesteenweg, de Bierbeek- en Korbeek-Lostraat en de **E5-autosnelweg** is fysisch zeer zwaar belast door:

1. hogergenoemde regionale verbindingswegen en eeh internationale autoweg ;
2. de spoorweg Brussel-Leuven-Luik, zowel overdag als 's nachts druk bereden ;
3. het industrieterrein en de ambachtelijke zone te Haasrode ;
4. de geplande verbinding Grauwmeer (Grammaire) — De Mol ;
5. de verkeerswekkende leefgemeenschappen : H.-Hartinstituut (Heverlee), Sint-Albertuscollege (Haasrode), Sint-Kamillusinstituut (Bierbeek) en de Kazerne (Heverlee).

Het gewestplan-Leuven voorziet ten noorden en ten zuiden van de ES-weg grote zandwinningsgebieden op Builoo, Kraaienberg en Dassenberg, waarvan al een gedeelte in uitbating is. Zowel de zandopgraving als het vervoer en de opvulling van deze groeven zijn ernstige verkeersverwekkers voor dit overbelaste gebied. De dichtstorting van de ontgonnen terreinen dient alleen al omwille van de nabijgelegen waterwinningen op de Molenbeek ('t Papieren Moleken en de Broekstraat) en de viskweekvijvers van de Abdij van 't Park nauwkeurig gereguleerd en gecontroleerd te worden. Sedert enkele tijd werd door de voogdij- en gemeentelijke overheid toelating verleend om naast grond en steengruis ook gebroken vuilnis te storten. Bij het ter plaatse gaan, stelde ik vast dat:

- a. een onhoudbare, doordringende geur de bewoners van de aangrenzende Builoo- en Korbeek-Lostraat sterk hindert ;
- b. het gestorte goed niet — of hoogstens symbolisch — afgedekt wordt ;
- c. de talrijke aanvoerende wagens met hoge snelheid én de buurtwegen stuk rijden én verkeersshinderend zijn ;
- d. de minste wind stof en vuilnis doet opwaaien.

Mag ik daarom het volgende vernemen en vragen.

1. Welke specifieke reglementering werd er uitgevaardigd t.a.v. de opvulling van de Zandgroeve Bouillon ? Welke is de beste, verantwoorde stortwijze ?
2. Welke andere uitbatings- of opvullingsaanvragen zijn er toegestaan of in onderzoek binnen het hogergeschetste zuidoostelijk gebied ?
3. Wil de verantwoordelijke Minister met de gemeentelijke overheden een eenrichtingsverkeer voor de vrachtwagens uittekenen ten einde de landelijke buurtwegen en hun bewoners zo weinig mogelijk te belasten ?
4. Zal men de uitbater(s) verzoeken tussen woon- en winningsgebied een groenscherm aan te brengen ?
5. Wanneer, door wie en met welke resultaten werd een bodemonderzoek van de uitgewonnen zandgroeven verricht ?
6. Door wie en wanneer werd de invloed van de gestorte vuilnis en de neerslag verrekend op de ondergrondse watertafels ?

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer de geachte leden mede te delen dat de bevoegde gezondheidsinspecteur belast werd met een onderzoek ter plaatse.

Het resultaat van het onderzoek zal ten spoedigste worden medegedeeld.

STAATSSECRETARIS VOOR DE VLAAMSE GEMEENSCHAP (P. AKKERMANS)

Vraag nr. 18
van 12 december 1980
van de heer J. GABRIELS

Bedrijven in moeilijkheden — Overheidssteun

De overheid of één van haar instellingen is op meerdere wijze aandeelhoudster van bedrijven die door moeilijkheden van welke aard dan ook geheel of gedeeltelijk met overheidsgelden in stand worden gehouden.

De voorbeelden van dit soort bedrijven zijn legio. Onlangs werd door het Vlaams Economisch Verbond een studie gepubliceerd over de manier waarop de overheid met gemeenschapsgelden als aandeelhoudster optreedt. De conclusie van deze studie was verbijsterend in die zin dat de overheid een zeer slecht ondernemer is.

In dit verband had ik graag het volgende vernomen.

1. Hoeveel bedrijven zijn momenteel eigendom of mede-eigendom van de overheid ?
2. Hoe groot is de jaarlijkse omzet van deze bedrijven en welke verhouding bestaat er tussen de omzet van deze bedrijven en de jaarlijkse winst?
3. Mag ik daarvan een overzicht verkrijgen sinds 1970 met een onderverdeling naargelang de overheid respectievelijk minder dan 25% tussen 25 en 50% en meer dan 50% participeert?
4. Welke instelling van de overheid medeparticipeert en om hoeveel geld het hier gaat?
5. Graag onderscheid naar Vlaams, Brussels of Waals bedrijf?
6. Hoeveel bedrijven sinds 1970 waarin de overheid participeert failliet zijn gegaan en hoeveel geïvesteerd geld hierbij gemoeid was ?

Voorlopig antwoord

Gezien de complexiteit van de vraag is het mij onmogelijk binnen de vastgestelde termijn te antwoorden.

Zodra ik in het bezit ben van de vereiste gegevens zal op de vragen van het geachte lid geantwoord worden.

Vraag nr. 25
van 12 december 1980
van de heer J. GABRIELS

Bedrijf Marie-Thumas — Overname door de Franse groep Bonduelle

Op 26 maart 1980 werd de failliete conservenfabriek Marie Thumas aan de Franse groep Bonduelle toegewezen.

Blijkens een artikel in het blad Trends van 1 augustus 1980 staat op pagina 6 dat de Etablissements Bonduelle op 31 december 1979 een verlies had van 19,5 miljoen Belgische franken. Dit blijkt uit de officiële balans zoals die werd neergelegd bij de Griffie van Hazebrouck in Frankrijk. Verder blijkt uit deze balans dat de schulden op korte termijn 533,8 miljoen Franse franken bedroeg en op lange termijn 154,9 miljoen Franse franken.

Graag had ik in dit verband meer vernomen daar ik indertijd uitgebreid via een interpellatie deze zaak ter sprake heb gebracht.

1. Welke officiële cijfers werden aangehaald door de curator inzake winsten/verliesschulden en bedrijfskapitaal bij Bonduelle?
2. Zijn de cijfers van mijn inleiding juist?
3. Is de geachte Staatssecretaris bereid deze cijfers bij de Franse overheid te controleren en mij dienaangaande te berichten ?

Voorlopig antwoord

Gezien de opzoekingen die noodzakelijk zijn ter beantwoording van de door het geachte lid gestelde vragen, zal het antwoord later verstrekt worden.

III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 63, 5).

Nihil.

